Videokonference om at fuldføre kirkens mission

**Kirken bringer gode tidender.
Hvordan lokale ledere kan hjælpe.**

Præsident Ezra Taft Benson sagde ved videokonference afholdt i Salt Lake City den 28. juni, at tiden nu er inde til at gøre brug af Frelserens belæring om den gode hyrde til den udfordring vi har foran os, om at opsøge tabte får og vildfarne lam.

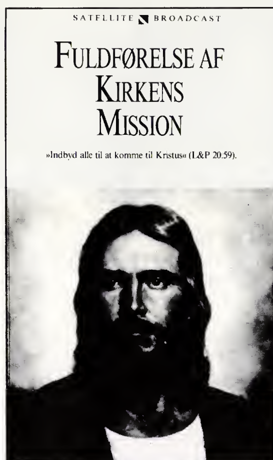
Videokonferencen, der nævnes som den største og mest udbredte sammenkomst nogensinde til et oplæringsmøde for ledere, blev telerundsendt fra kirkens hovedsæde i Salt Lake City til medlemmer af stavs- og wardsråd forsamlet forskellige steder i USA, Canada og Puerto Rico. For alle øvrige områder i hele verden vil der blive udsendt videokasetter. (For Danmarks vedkommende gik der kun 3 uger fra konferencen, til den lå færdigoversat og parat til at blive vist i de to stave, red.).

Formålet med konferencen var at debattere måder hvorpå man kunne fuldføre kirkens mission. Der var personlige budskaber fra præsident Benson og hans to rådgivere, der var medvirken af mange af generalautoriteterne og der var telefonsamtaler med ledere fra forskellige områder: Maidstone, England; Oakland, Californien; Montgomery, Alabama; m.fl.

Præsident Benson sagde bl.a.: »Formålet med Herrens kirke er at hjælpe enhver af Guds børn i deres fremgang mod det evige livs største velsignelser. Dette indbefatter mange mindre aktive som er ligeglade eller uønskede«.

Han fortsatte med at tale om behovet hos lederne for at hjælpe de mindre aktive til at komme tilbage og finde glæde ved Herrens bord og igen smage fællesskabets søde frugter med de hellige.

Ezra Taft Benson fortsatte: »Den udfordring der ligger foran os er stor. Det vil kræve at hele det melkisedekske præstedømme tager fat. Vi må udøve stor tro, energi og forpligtelse hvis vi skal nå disse mindre aktive brødre og søstre. Men vi må gøre det. Herren forventer det af os. Og vi vil! Alt for mange får er faret vild og de har behov for at blive ledet af opmærksomme hyrder. Nogle får er faret vild på grund af et øjebliks uopmærksomhed. Nogle er helt tabt.« Præs. Benson fortsatte: »Ved hjælp af en hyrdes omsorg må vore nye medlemmer, alle dem der for nylig er født i evangeliet, næres ved hjælp af agtpågivende venskabsformidling, efterhånden som de udvider kendskabet til evangeliet og begynder at efterleve nye standarder. Lammene eller de unge mennesker vil ikke blive fristet til at flakke om; hvis de gør,« fortsatte præs. Benson, »må krogen på hyrdestaven - en kærlig arm - og et forstående hjerte hjælpe til med at redde situationen. Med denne omsorg vil mange af dem som er borte fra flokken blive vundet tilbage.

Lad os forene os i vore anstrengelser med at bringe de mindre aktive tilbage til fuld aktivitet i kirken. Når vi gør det, vil vi alle blive knyttet tættere sammen i fuldførelsen af kirkens mission: at bringe evangeliet med alle dets velsignelser i endnu højere grad ind i alle kirkens medlemmers liv«.

Præsident Monson sagde: »Et af de største formål for Herrens kirke er at bringe gode tidender til alle Guds børn, medlemmer såvel som ikke-medlemmer, aktive såvel som de mindre aktive, de levende såvel som dem der er gået på den anden side af sløret«.

Idet præs. Monson henviste til decemberbudskabet i 1985, en invitation til at komme til Kristus fortsatte han: »I aften gentager vi disse tanker. Vi glæder os over de velsignelser der kommer gennem aktivitet og medlemsskab i den kirke hvor Guds søn, Jesus Kristus er hovedet. I stor alvor udtrykker vi vor kærlighed og taknemlighed for vore brødre og søstre overalt. Til dem der er ophørt med at være aktive og til dem der er kritiske siger vi: Kom tilbage!«

**Church News
Vol 57 nr. 27**

Nordisk Jamboree i Finland

23 deltagere fra Danmark havde det dejligt

- Vi er fra Danmark -

At være spejder har noget med at tjene at gøre, at være spejder er aktivitet og det er også at være sammen med andre.

Det at være sammen havde 23 deltagere fra Danmark lejlighed til da de deltog i spejderjamboreen i Finland fra den 28. juli til den 6. aug. Daniel Nørrung (en af de danske deltagere) indleder sin dagbogsoptegnelse fra den 2. nordiske jamboree HAKKINEN '87 således:

»Der var ialt 240 drenge med på denne tur ... fra 4 lande: Finland, Sverige, Norge og Danmark. Alle 240 drenge var delt op hjemmefra i 35 patruljer, som bagefter var delt op i sub-camps.

Der var 3 patruljer med fra Danmark, to fra København stav og en fra Århus stav. Hver sub-camp havde deres eget program. Min patrulje var med i camp 2 som hed Saser (Sasher). De to første dage skulle vi opbygge vor lejr. Min patrulje begyndte med at rejse en flagstang eftersom vi havde et Dannebro(g) med hjemmefra.«

En af lederne udtrykker sin begejstring for lejren på denne måde: »Under HAKKINEN '87 modtog jeg følgende vidnesbyrd. Efter 20 år i kirken kunne jeg nu se at spejderaktiviteterne her overskyggede mine minder og visionerne fra min egen barn- og ungdom i forbindelse med spejderarbejde. Da jeg stod ved lejrbålet mellem gamle og nye venner fra alle de gode nordiske lande, vidste jeg at oplevelserne ved denne jamboree ville give et mere varigt indtryk og et bedre incitament med hensyn til et godt virke blandt vore drenge end nogen spejderaktivitet jeg nogensinde har oplevet uden for kirken. Dette skyldtes et godt planlagt og et godt ordnet program. Tjenesten for andre, de hårde traveture, flagceremonierne og lejrbålene; men over alt dette og fremfor alt, det åndelige tema som var bygget over lektier fra Mormons Bog og som var indarbejdet på en meget fin måde i en enhver del af programmet, det var i sandhed enestående. Vore drenge vil aldrig glemme at messingpladerne og andre personlige optegnelser (hikedagbogen) er vigtige. De vil aldrig glemme at det er muligt at gøre alt hvad Herren eller hans ledere befaler. Ja, selv det at bygge et skib af karton.

Det er således mit vidnesbyrd at det at være spejder i kirken er et inspireret virke som på en eller anden måde 'leger' tjeneste, gode gerninger og varigt venskab ind i vore unge i præstedømmet.« (Helge Nørrung)

Jamboreens lejrplads lå smukt i en fyrreskov ned til den finske skærgårdskyst. De 5 sub-camps havde stednavne efter Mormons Bog. De tre danske patruljer blev fordelt i 3 forskellige subcamps, så vi fik mange gode venner fra de andre lande.

Alle lejrens aktiviteter var bygget op omkring temaer fra Mormons Bog. Eksempelvis var en 2-dages overlevelsestur bygget over Lehis rejse ud i ørkenen. På vejen fandt vi messingplader, hvori vi skulle føre hike-dagbogen. Vi prøvede også at »jage« med bue og pil som Nephi, ligesom vi skulle konstruere, om ikke et oceangående skib, så en pagaj og ståltrådsgrill.

Pagajen fra hiken skulle bruges et par dage senere, da det blev vor sub-camp's tur til at have »vanddag«. Her byggede vi på én time en båd af karton, og tænk - den kunne sejle med 3-4 drenge i!

Af andre aktiviteter kan nævnes »tjeneste«. Vor sub-camp (Saser = Shazer) sang for de ældre på et plejehjem, mens andre gravede kartofler op på en nødstedt gård i nærheden. Der var også dage med orienteringsløb, olympiade og besøg på Åbo slot.

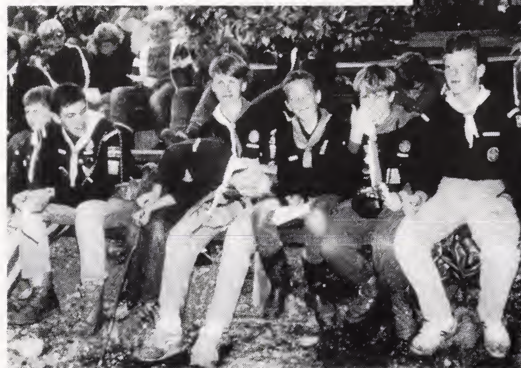
Ældste Featherstone havde sin spejderuniform på

Som Nephi erkendte drengene, at intet er umuligt - om det så er at bygge en havgående båd af karton

»Babylonerne« er på vej, Daniel og Peter på hike fra sub-camp Saser

Fra åbningsceremonien. De danske spejdere kom i deres uniform

Vi var ialt 23 deltagere fra Danmark, heraf 9 drenge og 2 voksne ledere fra Aarhus stav og 10 drenge og 2 voksne ledere fra København stav.

Disse 23 fik en oplevelse for livet. De 4 voksne ledere sugede til sig af erfaringerne fra de øvrige lande, som var langt bedre repræsenteret grundet fasttømrede spejderprogrammer fra 8-årsalderen samt en konstant lederuddannelse. Så når vi mødes i Norge om 3 år bliver det med en større dansk gruppe, f.eks. efter mønsteret fra Gøteborg stav, som havde samtlige 42 diakoner med på jamboreen - ikke?

Danske ledere lægger planer

Nadvermøde inden døre

Ældste Featherstone deltog 3 dage på jamboreen og delte ud af sit gode humør og inspirerende erfaring som »superspejder« og præsident for Kirkens Unge Mænd. Lad os slutte med et citat fra ham som forklaring på, hvorfor Kirken har optaget spejderprogrammet som sit officielle program for Unge Mænd:

»Spejderprogrammer lærer de unge at tjene - vi blev født til at tjene«.

Der skal vaskes op selvom man camperer i det fri

Ældste Featherstone sender følgende hilsen til alle deltagere i Jamboree 1987:

Til spejdere og ledere i de nordiske lande!

Det var dejligt at være sammen med jer i denne lejr.

I er en udvalgt gruppe drenge og mænd. Vore bønner er med jer. I betyder meget for kirken. Herren elsker jer og det gør vi også. Vi beder dagligt for jer.

Mange af jer bliver ledere på mange forskellige måder i denne storslåede kirke. I er blevet oplært til at blive den bedste generation nogensinde i denne verdens historie. I vil blive ledere når andre svigter. I vil vinde når andre taber. I vil være rene når andre har smudset sig til. I vil være i stand til at holde ud fordi I er en kongelig slægt.

Gud velsigne jer altid.

I kærlighed og tillid
Vaugn J. Featherstone

Hollywood pianist på besøg i København

Robert Bailey er lige afløst fra en mission i Skotland.
Af Jørgen Ljungstrøm

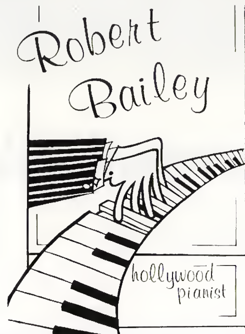

Broder og søster Robert Bailey er lige blevet afløst fra deres 3. mission. De har været i Pittsburg, Pensylvanien, i Frankrig og nu sidst i Skotland. De stoppede så op i København for at hilse på en af de danskere der lige har været i Skotland og været sammen med br. og str. Bailey der. Broder Bailey er entertainer og spiller fremragende på klaver (flygel). Mens han var på mission i Frankrig spillede han i næsten hver eneste store by der, som et led i sin mission. Siden november 1986 har han givet mere end 100 koncerter i England, Irland og Skotland.

Allerede som 2-årig begyndte han at spille, som 9-årig spillede han vanskelige tekniske stykker og han debuterede som professionel da han var 18.

Han kommer fra Hollywood, hvor han har spillet for og med Dean Martin, Bing Crosby, Georges Burns, James Stewart, Raquel Welsh og mange andre. Han har været engageret af de forskellige filmselskaber fx Warner Bros, 20th Century Fox og Columbia.

I København underholdt han os med mange forskellige numre. Det var tydeligt at han var entertainer, idet det meste af det timelange program bestod af forskellig underholdningsmusik. Vi fik dog noget Chopin og Mendelsohn Bartholdy imellem Ragtime, Duke Ellington og Can-can. Størst opmærksomhed vakte det da han bad om de forskelliges telefonnumre, dvs. de 4 sidste cifre. Han gav så ti tangenter numrene fra 1 til 10 og prøvede så at improvisere over de fire tal fra telefonnumrene, det kom der mange pudsige kompositioner ud af. Broder Bailey var et interessant bekendtskab. Han havde en god teknik og behandlede vort flygel som det altfor sjældent bliver. Til sidst samlede han en del børn om sig oppe ved flygelet og sammen med ham sang de »Jeg er Guds kære barn« - det var en smuk afslutning.

Familieaften

-idé- og håndbog

I over 20 år har Det øverste Præsidentskab bedt kirkens medlemmer om at holde en ugentlig familieaften. De har samtidig lovet de hellige store velsignelser hvis de ville følge denne opfordring som kommer fra Herrens profet. For at gøre det nemmere for os har kirken i lige så mange år givet os storartede hjælpemidler så alle ville være i stand til at holde en familieaften med et formål.

For nogle år siden ophørte man med at udsende et nyt hæfte hvert år. I stedet fik vi hæftet: »Familieaften, idé og håndbog«. Den indeholder simpelthen alt hvad man behøver for at kunne lave en god familieaften. Der er så meget stof at det rækker til mange år. Man behøver ikke at benytte hæftet, som det er, men man kan bruge bogen som det den er: en idé-bog.

Glæd jer over alt det gode der gives os til vor fremgang. Bogen koster dkr. 22,50 og lagernr. er PBHT 5197.

JL

Europakonkurrence 1986
Vindere

1. *Søndag,* Christian Schluchter, Bienne, Schweiz. **2.** *Harespor,* Olli Aaltonen, Sonkajärvi, Finland. **3.** *Er Kristus dit lys?* Olli Aaltonen, ditto.

Isabelle Boltoukhine, Le Mans, Frankrig

Special Nord '87

I Ålborg, Danmark
15.-18. Juli 1987

Flagene er hejst og deltagerne må gerne komme - alt er klart!

Ja, så er atter en konference for enlige voksne ovre. Vi havde alle glædet os meget til at deltage, og vore forventninger blev indfriet i højeste grad. Vi deltog sammen med enlige voksne fra hele Skandinavien i 4 dejlige og begivenhedsrige dage i Ålborg, og jeg tror at vi alle tog berigede hjem. Vi har nogle dejlige dage at mindes og vi har fået mange dejlige venner fra hele Skandinavien, venner, som vi nu glæder os til at se ved andre lignende lejligheder. Og jeg ved der er venner, som vi endnu ikke har set. Også dem glæder vi os til at se.

De fire dage var fyldte af dejlige aktiviteter: alt fra den obligatoriske dans, over genealogi, udflugter hyggestunder, dejlig underholdning til det dejlige åndelige vidnesbyrdmøde vi sluttede af med.

Vi blev betjent af et meget tjenstvilligt Ålborg ward, som udførte et uvurderligt og uselvisk stykke arbejde for at vi skulle have det godt. Maden var upåklagelig og blev serveret med en munter og kærlig hånd, og alting var klar til at vi bare kunne tage det i besiddelse.

Onsdag ankom vi alle fra hele Skandinavien, blev indskrevet og samledes til et dejligt åbningsmøde, som blev ledet af stavspræsident Knud B. Andersen. Efter middagen tilbragte vi aftenen med at lære hinanden bedre at kende. Det var en succes med fællesdanse, lege og almindelig dans. Det var en dag, der virkelig lagde en god grund og satte forventningerne i vejret.

Torsdag var der, efter morgenmaden og morgensamlingen, workshops. Vi havde forskellige valg, som f.eks. »Bliv en ny kvinde/mand«, folkesange på forskellige sprog, drama, kirkens genealogiske computerprogram, levende føde og lanciers. Det var en stor succes med ivrig deltagelse. Eftermiddagen blev tilbragt i Ålborg, hvor vi fik en kyndig rundvisning i den ældste del af byen. Efter aftensmaden var der hyggeaften med god underholdning fra de forskellige stave. Underholdningen blev afsluttet af søster Mervi Hiltunen fra Finland, som sang og spillede klaver for os. Det var et af højdepunkterne og vi nød det allesammen.

Fredag var dagen for udflugten. Vi kørte først til Rebild bakker, hvor vi fik mulighed for at gå en tur og nyde den dejlige natur. Dernæst gik turen til Tingbæk kalkminer, hvor vi fik lejlighed til at se minerne og de skulpturer der er opstillet der. Videre gik turen til Rubjerg

»Hvordan bliver man en ny mand eller ny kvinde?« - et af de mange tilbud ved »Special Nord '87«

Knude, hvor vi gik ture i klitterne og fik en masse sand i skoene og alle mulige andre steder. Det knasede også godt mellem tænderne! Her delte vi os op i to grupper, én som ville hjem til Ålborg og en anden som tog videre til Blokhus, hvor vi så den vidunderlige strand og nød det dejlige vejr. Selv en hurtig badetur blev der mulighed for, mens nogle dog nøjedes med at gøre tæerne våde. Aftenen var den store gallaaften, hvor den gode mad blev serveret for os af hjælpsomme unge mennesker fra Ålborg. Andre villige unge underholdt os derefter med uddrag af musicalen »Min tur på jorden«, og det blev fremført med stor kunnen. Vi havde også besøg af en tryllekunstner som fik os til at le, så tårene trillede. Endelig, omkring midnat, begyndte dansen og på grund af diverse forsinkelser fik vi lov til at fortsætte til klokken 3 om natten. Det var en dejlig dag.

Lørdag havde vi det obligatoriske, men absolut vidunderlige vidnesbyrdmøde, et møde der nok var præget lidt af at vi nu skulle til at sige farvel. Men vi ved at vi skal ses igen ved andre lejligheder, og det ser vi frem til.

Lad os allerede nu forberede os til den næste konference for enlige voksne. Den skal foregå i Göteborg i sommeren 1988. Vi håber at se alle jer, som ikke var med i år, for vi har brug for jer - og jeg tror at I har brug for os!

Lisbeth V. Andersen

»ABBA-virus« præsenteret af deltagere fra Stockholm stav - »den smitter ikke«!!!!

En finsk musikkoplevelse - Mervi Hiltunen - var et af højdepunkterne ved »Special Nord '87«

Tusind mange tak til de ca. 30 flittige medlemmer fra Aalborg ward - uden dem ingen »Special Nord '87«

Familielejr 1987

120 medlemmer fra København stav tilbragte en uge i Sverige og fandt noget af sommeren

Der er tradition for at København stav arrangerer en familielejr »et sted i Sverige«. Igennem flere år har stedet været i nærheden af Göteborg og en enkelt gang har det været på Møn. I år havde Christian Ringheim, der er stavens nye aktivitetsformand, fundet et sted i Småland. Det var godt nok kun meningen at det skulle være fra næste år men det lå sådan at det kunne lade sig gøre i år hvis vi flyttede lejren en uge. Det skal vi vist nok være glad for, for lige i den uge vi var i lejren havde vi noget af det bedste vejr. Lejren fandt sted fra den 4. til den 11. juli.

Stedet var meget smukt midt i de smålandske skove og ved en af de utallige smukke søer som Sverige er så rigelig forsynet med.

Samværet var meget frit og af faste programmer var der kun aftensamlingen klokken 20. Den bød på forskellig underholdning, sange, oplæsning af lejravisen - aftenens absolutte højdepunkt, instruktioner og meget andet godt. I det pragtfulde vejr vi havde de første 4 dage blev vandet benyttet til alt, lige fra sopning til surfernes »elegante« dans over vandet. Mange nybegyndere havnede imidlertid inde i lumskebugten, hvor de kunne få timer til at gå med at få vinden ind på en måde så de kunne komme ud på det åbne vand hvor der var mere spændende. (Rygtet lyder at der var et par stykker der måtte have forlænget deres ferie, fordi de blev ved med at sejle rundt uden at kunne komme ud. Det siges også at de måtte spise rå fisk for at opretholde livet, ak ja).

Det var en dejlig uge, derom var vi alle enige. Der skal lyde en stor tak til Christian og Esti Ringheim der trak det store læs med at få alting til at glide på bedste måde. Det er ikke deres skyld at vi fik regn til sidst, at myg og andet småkravl var ved at flå os levende, at der var lidt langt til købmanden - nogle forsøgte at gå derind for blot at opdage at det var mere end de små ben kunne klare.

Jo, det var en god lejr!
Jørgen Ljungstrøm

Familielejr, som nedskrevet i en lejrdagbog.

Kære dagbog, i dag lørdag den 4. juli startede København stavs familielejr på en underbar lejrplads som man kun når frem til ved at køre i timer gennem store skove med smukke søer ind imellem hinanden, på små smalle veje, som af og til forvandler sig fra asfalt til grus eller jord. (Det med timevis, skyldes nok mest dem der ikke havde set ordentlig efter på kortet over området).

Heja Sverige, for det er her det foregår denne varme solbeskinnede dag på vej til Skuggebo Lagergård i det nordlige Småland.

Det første man møder efter en kort runde, efter man er kørt under en imponerende portal med navnet Skuggebo, er en bom over en smal skovvej og på bommen står der »STOP HER« og et andet: »KØRSEL MED BIL PÅ GRÆSSET ER IKKE TILLADT«. Bag bommen åbnede sig en stor lysning med et smukt træhus i skovbrynet, og til højre

Lejrbål

(tv.) Skal vi gå i vandet eller - ?

(nederst tv.) Konkurrence på søen

(nederst th.) Tungen skal være lige i munden

en langstrakt skrånende eng ned mod en stor sø med et andet træhus ved vandkanten, dette var altså stedet.

Der var nok at gøre med først at hilse på alle dem som var kommet, og tage naturens herligheder i øjesyn. Hvor skal vi dog slå lejr? Hvor er der bedst? Nede ved søen? eller ovre ved badminton- og volleybanerne? Eller skal man helst ligge ovre ved toiletterne, man ved jo aldrig, tænk hvis man skal hurtigt ud om natten? Nej, hellere i nærheden af det store hus med det dejlige køkken (hvor der er rigelig plads til 10 ad gangen), ja, og baderum med varmt vand. For slet ikke at tale om kølerummet, hvor der er plads til hele grise og halve okser samt små drenge der har sved på panden.

Men hvorfor skal det hele være så pænt og lige i nærheden? Når man er på lejr skal det være primitivt, det siger selv Kjeld Rasmussen, han ved hvad han taler om, og man har kun godt af nogle lange spadsereture for at komme på toilettet om aftenen eller i bad om morgenen. Derfor slog vi lejr i det fjerneste hjørne, dernede hvor de ubeslutsomme lå, og hvor Kjeld Rasmussen også lå. På trods af de 13 vandskyllende nye toiletter, havde han fundet et gammeldags sted inde mellem nogle træer, der slog han lejr og bevarede iøvrigt fundet som sin private hemmelighed hele ugen igennem.

Kære Dagbog, idag er det tirsdag og du må undskylde, men der er hændt så meget siden i lørdags at jeg ikke har haft tid til at skrive. Vi har sovet længe hver morgen (ikke alle) for der er ingen morgensamling. Det er nu dejligt at ligge og skvulpe på luftmadrassen og høre naturen gennem teltdugen, alle de lyde der er i sådan en skov om morgenen. Naboerne er stået op og har fået fut i bålet, der knitrer sagte. Jeg tør vædde på at solen skinner sådan som den har gjort det lige siden vi kom. Vi føler os alle velsignet, sommerens eneste hede-

bølge, bølger fra morgen til kvæld. Søens temperatur stiger fra 13-14 grader til ca. 18. Jeg tror der allerede er nogen i vandet sammen med morgenforbaderinden Lisa Anderson. Jeg må også se at komme op.

Vi holdt faste- og vidnesbyrdmøde på en klippetop inde i skoven. Åbenbaringerne piblede ned over os fra oven, nogle mente at det var solen. Vi fik nadvervandet serveret i kander, hældt op i vores medbragte krus i mangel af de små plastikbægre vi ellers benytter. Vi fik lidt mere vand end vi plejer, men vejret taget i betragtning så gjorde det ikke noget.

Resten af dagen gik med at se på omgivelserne, besøge hinanden i teltene, gå ned til stranden, skule lidt til de 10 kanoer der lå der og kom hviledagen i hu. Kun fiskene boltrede sig lystigt i vandet og fra tid til anden sprang de op og snuppede en uheldig flue.

Men mandag så skulle vi alle ud og ro i kanoer. »Den gule der er den bedste, far, den tar vi,« lød det fra lille Peter. »Nej, sagde far, den grønne har bløde sæder og så kan den ikke synke.« Der var rift om dem de første par dage og så kostede det kun 10 kr. i timen at leje en.

Kære dagbog, vi er nu nået frem til torsdag. Hver dag har der været en stribe planlagte aktiviteter og en anden stribe som ikke var det, og som du ved: hvor mennesker mødes opstår der sød (!) musik, den dansede vi så til i solnedgangen på broen nede ved badehuset hver aften. Det er meget romantisk og stemningsfyldt, det hænder også at vi tager en dukkert inden vi går op og puster »flagermusen« ud.

Forleden dag havde vi en kanokapsejlads, Den foregik som et stafetløb fra kysten og ud imod to bøjer i søen. Hver båd blev bemandet med 2 roere og et skrækslagent barn som passager (redningsveste var obligatorisk). Det var en festlig oplevelse at se et hold komme i land og skulle trække båden op, rulle sig ud af de indviklede veste, hvorefter næste hold skulle tage de våde veste på, trække båden ud, have fat i padlen, anbragt sig selv og passageren, for derefter med besvær styre mod den nærmeste bøje og komme rundt om den. Et par af holdene var så ivrige at de ganske glemte at holde balancen og endte med flere gange at vippe rundt. Det er et farligt mas at komme op i sådan en båd igen, det måtte flere sande. Man skal også tage sig i agt for overvægt. Meget optimistisk havde Per Meilsøe og Finn Lykkegaard anbragt sig i samme kano og det viste sig at være for meget, der var mere plads i vandet end i båden som nægtede at flyde. Hvorfor ler man så meget af andres »uheld«? Tilsidst blev de i båden og padlede nede på bunden.

Kære dagbog, jeg kunne fortælle om meget andet, fx om det eventyrlige ingeniørprojekt at forbinde den ene bred med den anden ved hjælp af en glidebane højt til vejrs (næste år vil vi fortsætte, for nu ved vi hvordan det ikke skal gøres). Men i dag er det afrejsedag og vi skal gøre i orden efter os så vi kan komme igen til næste år. Det er helt sikkert at jeg og min familie skal med igen. Vi må nok gardere os bedre mod moskitoerne ved at spise b-vitaminer og hvidløg i god tid i forvejen.

Lejrmanden

Snobrød i trængsel

Det imponerende ingeniørprojekt. Målet var øgruppen i baggrunden. Som man kan se er der ikke langt igen, men tiden var kort.